

מ"ת 17536/08/14 - זעאל אלחמידי, פאדי אחמידי, עיאד אחמידי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני: כב' השופטת שרה דברת - ס. נשיא

מ"ת 17536-08-14
תאריך דיון: 28 דצמבר 2014

1. זעאל אלחמידי (עציר)
2. פאדי אחמידי (עציר)
3. עיאד אחמידי (עציר)

נגד

מדינת ישראל

נוכחים

עו"ד דרוויש נאשף

עו"ד נדב אוחנה בשם המשיבה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפני בקשה לעיון חוזר בהחלטת בית משפט זה, כב' השופטת אבו טהה מיום 29.9.14, אשר הורה על שחרור המבקשים בתנאים של מעצר בית מלא, וזאת עד תום ההליכים המשפטיים נגדם.

הבקשה שבפני, היא לאפשר למבקשים לצאת לעבודה.

על פי הבקשה, המבקשים אשר שוהים בתנאים מגבילים, מזה כשלושה חודשים, קיימו את תנאי השחרור כלשונם, ופנו לחברת "אחים יחד" בע"מ, כדי שיחזירו אותם לעבוד אצלם, כפי שעבדו אצלם בעבר, והחברה נענתה לבקשה להעסיקם.

עוד צוין בבקשה, כי יש חשיבות רבה לתעסוקה של המבקשים, כפי שאף נקבע בפסיקה.

עוד נטען, כי המסוכנות הנשקפת מהם אינה ברמה גבוהה וזו לאור התרשמות שירות המבחן, וכפי שגם ציין בית משפט זה, כב' השופט אבו טהה, עת הורה על שחרורם בתנאים מגבילים.

עוד טען בא כח המבקשים, כי חלקם של המבקשים בביצוע העבירה הוא קטן, ולמעשה, הפגיעה העיקרית נגרמה על ידי אחר, שאף הוגש נגדו כתב אישום בנפרד.

המדינה מתנגדת לבקשה וטוענת, כי לא היה מקום להגשת הבקשה לאור הזמן הלא רב שעבר מעת שחרורם של המבקשים ועד להגשת הבקשה, כמו גם המעשים החמורים בהם היו מעורבים, אשר כתוצאה מהם נפגע בנו של המתלון קשות, כמפורט בכתב האישום וכעולה מחומר החקירה.

עוד נטען כי הבקשה לצאת לעבודה, הינה בקשה ספציפית, לא פורט בה היכן מתבצעת העבודה ומי ישגיח עליהם במהלך העבודה.

דין הבקשה להידחות.

נגד המבקשים הוגש כתב אישום המייחס להם עבירה של גרימת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ותקיפה בנסיבות מחמירות. על פי עובדות כתב האישום, ביום 2.14, תקפו המבקשים 1 ו-2 את המתלון, כאשר ביקש מהם להפסיק לחפור עם הטרקטור בשטח הנמצא בבעלות משפחתו. בהמשך, כשהגיעו אנשים נוספים למקום, תקפו המבקשים ואדם נוסף בצוותא חדא את המתלון ואת בנו, והיכו אותם בגופם ובראשם באמצעות ידיהם. במהלך התקיפה, כנטען בכתב האישום, היכה מי מהמבקשים, או האחר את בנו של המתלון, באמצעות אבן בראשו וכתוצאה מכך, הוא נפל על הארץ והמבקשים או האחר, המשיכו להכות אותו בידיהם. הבן פונה על ידי שכן לבית חולים, כשהוא מחוסר הכרה, עבר שני ניתוחים וביום הגשת כתב האישום, 13.8.14, עדיין היה מאושפז בבית החולים, כאשר האירוע נשוא כתב האישום התרחש ביום 2.8.14.

כב' השופט אזולאי בהחלטתו מיום 24.8.14, קבע כי קיימת תשתית ראיתית כנגד המבקשים 1 עד 3 ומסוכנותם עולה, מעצם מעורבותם בעבירות נשוא כתב האישום, ובקטטה שהתרחשה בצוותא חדא עם האחר. עוד נקבע כי **"השתתפות יחד בקטטה שתוצאותיה הובילו לכך שהמתלון סובל מפגיעות בראשו, בדמות חתך בקרקפת, שברים מרובים ודימום חוץ ותוך מוחיים, שטפי דם, כאשר המתלון הורדם, הונשם ונותח פעמיים בראשו, אושפז ביחידה**

לטיפול נמרץ... מלמדת על מסוכנות".

המבקשים שוחררו כאמור ביום 29.9.14 וזאת לאור המלצת שירות המבחן, כאשר לגבי המבקש 1, מצא שירות המבחן רמת סיכון להישנות העבירה, בין היתר בהסתמך על קלות הראש שבה הוא התייחס לתוצאות הנלוות של מעשיו, אך סבר, כי עם הרחקתו מסביבתו הטבעית, יהא כדי לצמצם את רמת הסיכון הנשקפת ממנו, משהתרשם מחלופות המעצר המוצעות כסמכותיות ומציבות גבולות.

לגבי המבקש 2, התרשם שירות המבחן מקיומה של רמת סיכון נמוכה וחווית המעצר היוותה עבורו גורם מרתיע לעתיד. כך גם התרשם לגבי המבקש 3.

הבקשה שבפני, כאמור, היא לאפשר למבקש 1 חלון של יציאה על מנת שיוכל לחפש מקום עבודה ולגבי המבקשים 2 ו 3- לאפשר את יציאתם לעבודה.

אישור החברה מיום 9.12.14 לגבי המבקשים 2 ו-3 אינו מסביר היכן מבוצעת העבודה, אינו מפרט האם בזמן העבודה המבקשים יהיו תחת פיקוח של אדם מסוים ובכלל מה אופי העבודה.

כל שמצוין בבקשה, שלוקחים אותם מצומת נבטים ומשם מחזירים אותם, כאשר לא ברור כלל, מה מעשיהם במהלך היום.

בנסיבות אלה, ולאור העובדה שחלפו רק שלושה חודשים מעת הוראת השחרור, לא מצאתי להיעתר לבקשה.

יהיה מקום לשקול בקשה זו, אם וכאשר ינתנו פרטים מלאים וככל שיתברר כי בצאתם לעבודה לא יהיה כדי לסכן את המתלוננים.

לגבי המבקש 1 - לגבי התרשם שירות המבחן שקיימת רמת סיכון להישנות המעשה ובהתחשב במעורבותו בפלילים בעבר, והתייחסותו בקלות ראש לתוצאות האירוע - לא מצאתי בשלב זה לאפשר לו יציאה לצורך חיפוש עבודה.

ניתנה והודעה היום ו' טבת תשע"ה, 28/12/2014 במעמד הנוכחים.

שרה דברת,
שופטת,
ס.נשיא